

tiltræde dem, og jeg vil tillade mig at opfordre de ærede Herrer, som have fulgt Mindretallet her i Tinget, til at stemme for dem. Dog maa jeg gøre en Undtagelse. Der er nemlig et af de stillede Vædringsforslag, som Mindretallet tværtimod vil stemme imod, og som vi derfor ogsaa ville anmode de ærede Herrer om at stemme imod. Det er Forslaget under Nr. 2. Den ærede Ordfører sagde, at Forslaget hang sammen med hele den Opfattelse, Flertallet havde haft, at alle Embedsmænd under Hovedadministrationen maatte nævnes og indføres i Loven, men den Opfattelse har Mindretallet ikke og har ikke haft den, vi have kun ment, at Antallet af de overordnede Embedsmænd ned til Fuldmægtige, altsaa Kontorchefer, Fuldmægtige o. s. v., skulde optages i Loven, og at hvad de underordnede Assistenters angaa, skulde deres Tal ikke være saaledes bundet, idet der fornuftigvis kunde blive Brug for ogsaa her ligesom andetsteds at forøge Antallet af dem noget gennem Finansloven. Mindretallet stemmer derfor mod det af Flertallet stillede Forslag under Nr. 2; derimod stemme vi for alle de andre, og vi kunne for saa vidt ikke have noget at indvende imod, at alle de andre vedtages her i Tinget, og at dette sker uden Afstemning, for saa vidt ikke nogen anden skulde begære det.

Tanber: Inden denne Sag forlader os, vil jeg tillade mig at ledsage den med nogle Bemærkninger. Jeg antager, at der fra de flestes Side maa erkendes, at det ærede Udvalg har ved sit Arbejde for denne Sag søgt at bringe den ind i en Form, som vi efter Omstændighederne maatte kunne være tjente med. Jeg siger: efter Omstændighederne; thi desværre ere vi jo ikke stillede frit i denne Sag. Desværre blev der jo den Gang, da de sjællandske Jærnbaner bleve overtagne af Staten, ikke truffet Bestemmelse om, at Jærnbanens Budget skulde indføres paa Finansloven, og dette have jo de væslende Indenrigsministere benyttet sig af til at holde Rigsdagen uden for denne Sag, og nu stilles der Betingelser for, at det kan komme ind under Finansloven. Smidlertid har Udvalget, som bemærket, bestræbt sig for at skaffe os det mest mulige og navnlig fæstet Opmærksomheden paa det, som vist er den

uheldigste Omstændighed ved vor Statsbanefordning, de oberordentlige Administrationsomkostninger. Dersom vi vare saa heldige at kunne faa Lovforslaget gennemført omtrent i den Stillelse, i hvilken vi have vedtaget det ved 2den Behandling og nu sandsynligvis vedtage det ved 3dje Behandling, saa vilde jeg for mit Vedkommende, som sagt, efter Omstændighederne finde mig vel tilfreds dermed. Men allerede da vi stemte ved 2den Behandling, maatte jo enhver have Følelsen af, at den Afstemning, som vi her foretog, var ikke en Afstemning, som gav Loven den endelige Stillelse. Fra Udvalgets Side var man gaaet saa vidt som muligt i Smødekomenhed for at vinde den modsatte Side, men fra den anden Side, den Side som repræsenteres i Udvalget af det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkrets (Gad), til hvilken ogsaa den højtærede Indenrigsminister har sluttet sig, der stillede man sig temmelig afvisende over for den Haand, som blev rakt, og sagde: vi ville have meget mere; vi ville for det første have alt det, som Udvalget har indrømmet, alle de høje Lønninger, som Udvalget er gaaet ind paa, men tillige ville vi have hele vort, eller i det væsentlige hele vort store Administrationsmaskineri, saaledes at der i Virkeligheden, hvis det gaar efter den ærede Ministers og Mindretallets Dasse, ikke opnaas noget synderligt ved denne Lov. Dersom denne Lov bliver til Lov i den Stillelse, hvori den er forelagt af Regeringen, eller saaledes som man fra den Side ønsker den gennemført, saa vil Finansudvalget og Folketinget ved at faa Jærnbanebudgettet optaget paa Finansloven ikke opnaa synderlig Indflydelse paa dette Budgets Enkeltheder, men vil være bunden paa alle Punkter. Man ser jo rigtig nok f. Eks. af de Vædringsforslag, der foreligge for os, at der er visse Punkter, som kunne fastsættes ved de aarlige Finansløve, dog inden for de Grænser, som ere fastsatte i denne Lov. Det vil med andre Ord sige, at vi maa ikke gaa ned under det Antal og de Lønninger, her fastsættes, men gerne over dem; det have vi fuldkommen Lov til. Det er en meget betydelig Begrænsning af Finansudvalgets og Rigsdagens Bevillingsmyndighed, som her vil blive indført. Jeg tror, at det ærede Udvalg kunde have baaret sig snildere ad ved ikke straks at gøre saadanne Indrømmelser